

FOAIA POPORULUI

Prețul abonamentului:

Pe un an 4 coroane.
Pe o jumătate de an 2 coroane.
Pentru România 10 lei anual.
Abonamentele se fac la „Tipografia” Iosif Marshall, Sibiu

Apare în fiecare Duminecă

INSERATE:

se primesc la **biroul administrației**, (strada Poplăci nr. 15).
Un sir garmond prima dată 14 bani, a doua-oară 12 bani,
a treia-oară 10 bani

Teatru Român.

Vineri și Sâmbătă săptămâna trecută s'a ținut la Sebeș adunarea Societății pentru crearea unui fond de teatru român. Adunarea a isbutit foarte bine și a fost, împreună cu serbările, o vrednică soată a adunării Asociațiunii dela Baia-mare

Ceea-ce ne învelește mult, este faptul, că atât în Baia-mare, cât și în Sebeș au luat parte la adunare mulți tărani de ai nostri din partea locului. Noi am îndemnat și indemnăm de nou pe iubitul nostru popor să se intereseze de astfel de adunări și a lua parte la ele după putință, căci multe bune și frumoase poate vedea și înveța.

Dând raport despre adunare și serbări la alt loc al foiaei, aci reproducem frumoasa vorbire de deschidere a presidentului, a lui Iosif Vulcan, în care arată însemnatatea teatrului în viața popoarelor, cum și nisuntele Societății noastre de teatru. Eată această vorbire:

Domnilor și doamnelor!

Cu bucurie vă salut, întruniți în această adunare generală. Cu bucuria aceluia ce începe să-și vadă visul cu ochii.

Trecut-au trei decenii de când a răsunat pentru prima-oară în neamul românesc din această țeară glasul dornic de progres: Să fondăm teatru național!

Slab a fost glasul, îndrăsneață a fost propunerea și totuși n'a răsunat în pustiu, prin-a rădăcini; căci a exprimat o dorință de mulți simțită, o dorință — citez a zice — generală.

Sub impresiunea boldului de progres, înjghebatu-să o falangă de lup-

tători ai ideii, cari au arborat steagul Thaliei Române și fără să le pese de greutăți, pusu-s'au pe lucru, îmbărbătați de convingerea, că fie piedecile căt de mari, ceea-ce o națiune dorește, stăruind neclintit, trebuie să se implementească

Mare, sublim și chiar sfânt a fost scopul: crearea unui nou organ pentru răspândirea culturii naționale.

Din timpurile cele mai vechi și până astăzi, rolul teatrului în cultivarea unui popor a fost și este foarte important. Ca școală practică pentru propagarea moravurilor, dezvoltarea bunului gust, încheierea vieții sociale, dezvoltarea și afirmarea sentimentului național, formarea caracterelor, poleirea limbii și peste tot ce privește progresul cultural al unui neam, teatrul stă alătura de biserică și de școală, dându-le ajutor și de multe-ori chiar întrecându-le.

Ei că cuvântul pentru care crezutu-s'au datoare toate popoarele să ridice teatre.

Eată rostul pentru care, deodată cu școalele cele mai înalte, deschisu-s'au pretutindeni și teatre, unde tiner și bătrân, sărac și bogat, analfabet și erudit, tărani și domnitor, deopotrivă au beneficiat de frumusețele artelor, deopotrivă și-au înălțat sufletul în sferele păcerilor intelectuale.

Istoria ne arată, că teatrul a stat totdeauna în fruntea mișcărilor de progres național.

In toate epocele de înflorire a nemurilor, autori dramatici au ținut sus și tare standardul luminei

Culmea serbărilor olimpiade a fost reprezentarea pieselor clasice, cari și astăzi ne fac deliciile.

Aeschilos, Sophocle și Euripide au ridicat mai înalt prestigiul națiunii lor, decât multe victorii strălucite, căci aceste s-au transmis la noi numai ca niște legende ale gloriei trecute, cătă vreme operele lor, luminând prin secoli ca niște fari călăuzi în mijlocul valurilor, trăesc și astăzi și vestesc de-apururi idiomul elen.

Dacă națiunea engleză s-ar stinge cu totul și din neamul acesta n-ar remâne omenimii decât operele lui Shakespeare: a est gigant al cugetării profunde ar invia parcă tot neamul și lumea s-ar închina vecinicii geniului englez.

Marele Napoleon, în exilul său de pe insula St.-Elena, meditând despre importanța teatrului, scrie, că Franța dăorește o mare parte a faptelor sale mărețe influenței lui Corneille, și spune, că dacă acesta ar fi trăit în epoca lui, l-ar fi numit principie.

Însă n'avem să mergem aşa de departe, căutând în lumea esternă motive și argumente pentru însemnatatea teatrului. Le găsim aici acasă, în poporul nostru, căci cetim aproape în toate zilele cum tărâimea noastră de pretutindeni a început să dea ea însăși reprezentări teatrale, veselindu-se și veselind tot auditorul compus mare parte din tărani. Aceasta nu numai probează, că poporul nostru simte trebuința teatrului, dar' totodată și impune clasei mai culte îndatorirea să îngrijească de satisfacerea acestei trebuințe.

Nimeni n'a înțeles aceasta mai bine, ca dl Ioan Kalinderu, membru al

FOIȚA.

Măgura porcului.

(Din Locurile noastre, tradițiile și legendele lor).

Dela frumoasa comună Maier, comitatul Bistrița-Năsăud, spre nord se află dealul numit *Măgura porcului*: Iată-i legenda:

Pe vreme când Alexandru împărat a umblat multă lume-împărătie, să povesteste că a fost și pe locurile acestea; căci el de mare voinic ce se ținea își puse în gând că să se bată nu numai cu oamenii, fără și cu pasările ceriului și cu sălbăticimile pămentului. S'a și bătut unde numai a știut că este vre-un viteaz sau vre-o pasare pismaș, până la sfîrșit auzise că prin munții Rodnei este un porc nesdravăn. Luându-și armele a venit ca să-l afle și să se lupte cu el.

Porcul acesta în adevăr că era nesdravăn, căci el nu era ca alți porci, fără numai partea dinainte era de porc, cea dindărăpt era de om, căci avea două picioare ca și ale

omului, numai căt era mai groase și mai puțernice. În loc de cap acoperit cu păr, avea un cap și o gură ca a porcilor, la care avea doi colții cel puțin de 3 stângeni de lungi și groși ca niște bârne. Vezi bine și porcul era cel puțin de 15 stângini de lung, trupul însă nu era acoperit cu peri fără cu solzi ca și a peștilor, numai căt erau groși ca un lat de mână, așa căt nu era modru ca să-l cuprindă pușca sau altă armă.

Alexandru împărat căt ce-i auzise de veste, căci vesteau și merse peste țeri și mări de blăstămat ce era, fiindcă omorea tot ce găsea în cale, — veni ca să se hățuiască cu el. Ajungând în ținuturile acestea, mai mare și-a fost mirarea, că nu găsi pe nime pe aici căci pentru bunul lumii nu ar fi săzut vre-un suflet de om pe locurile acestea, fiindu-le frică de aceasta nerozime posnășă. Ceva auzise dela o babă, care de bătrână ce era nici pleoapele nu putea să și le deschidă. Aceea și-a spus că porcul acesta nesdravăn, nu numai că e primejdios fără are și trei vietă, pe cari numai așa il va sfîrși, dacă și-a află cele

trei bârloage în cari avea nărvul să doarmă. Ii spuse baba ce să facă și cum să facă, — și așa, lăsându-și calul pe țermurile Someșului ca să pască pipirig de printre pietri, și a luat săgeata de-a umăr și haid se duse pe urmele porcului până în un codru verde ca iedera și răcoros ca o pivniță în dricul verii. Nici nu apucă să-și steargă su dorile de pe fruntea-i înfierbântată de drunărit, căt spre mai marei-i mirare aude un sunet mai mare ca niște tunete și niște pocnete mai puternice decât trăsnetele din dricul verii.

Alexandru împărat nu știa că ce larmă poate să fie. Mai merge că merge până ce vede porcul cel nesdravăn săpând după rădăcini pe la rădăcinile brazilor, rîmându-i fir de fir pentru că să le roadă rădăcinile. Brazii cădeau, cum a bună-oară cade ceapa când o rod conopistiștele, și care cum cădea se rostogolea căt colo de-ții era mai mare spaima. Porcului nici nu-i păsa de să înțembla ca vre-unul să-și cadă curmeziș peste trup — să mai scărpina odată — de două ori și se apuca de rîmat la rădăcina altuia.

Academiei Române și administrator al Domeniilor coroanei în România, care după ce a făcut biserică și școală în toate comunele, a clădit pretutindeni și câte-o scenă pentru popor.

Limba este viața unei națiuni, literatura e hrana ei sufletească, iar teatrul este organul prin care se ofere acea hrana. Înființarea teatrului pentru noi Români este o chestiune de viață.

Sovinismut descreerat poate să facă gălăgie. Dar cumpătul rațiunii de stat n'are cuvînt să-l opreasca. Voind să facă aceasta, ar săvîrși un atentat în contra civilizației. Teatrul răspândește cultură; cine împedecă cultura, pune stăvîlă progresului.

Ni-se spune neîncetat, că ne putem cultiva liber limba și literatura; este dar' peste puțină să ni-se pună opreliște în cale, când noi voim să ridicăm un templu limbii și literaturii noastre. Afară de Unguri, Germanii și Sârbii au aici în țeară teatrul lor; de ce să nu putem avea și noi Români al nostru?

Este teatrul acesta contrar esenței și înfloririi statului? Cultura desvoaltă iubirea de neam și de patrie; prin urmare teatrul românesc este în același timp o instituție națională și patriotică.

Au fost, ce-i dreptul, ba poate mai sunt și astăzi unii la noi, cari au zis și zic, că înființarea teatrului național este cu neputință, căci reclamă un capital de care noi nu putem dispune.

Tot acestia se vede, că n'au petrecut cu luare aminte istoricul și desvoltarea societății noastre. Încă din primii ani ai înființării sale, cu ocazia adunărilor generale începînd din 1875 și până-n 1885, ca unul care am stat la leagănul acestei societăți, am arătat, că intenționea fondatorilor n'a fost și n'a putut să fie, ca să începem înființarea Teatrului Național cu ridicarea unei clădiri, căci înainte de-a se putea face aceasta mai sunt de isprăvit multe lucruri pregătitoare.

Sub numirea de Teatrul Național, noi n'am înțeles edificiul, ci instituția teatrală.

Sîntînd însă dela o vreme că este pe acolo ceva suflet de om pămînteian, începînd să face larmă de să 'ti asurzească urechile, apoi o luă la fugă de gândeai ca să mânce pămîntul. Alexandru împărat îi aruncă vreo câteva săgeți cu arcu, dar' sără de folos; căci îi săreau din spate de scăpărau schîntei.

Vîzînd că arcu lui nu are destulă putere, mai îndoi pe lângă el un alun gros cătrupșorul și aşteptând că să-l mai întîlnească să pus la pândă, asurzindu se sub frunzele unui smeuiriș. În ziua a două porcul veni eară; acum însă era mai înfuriat ca în ziua trecută. A'alexandru împărat însă nu 'i-a dat vreme de socoteală, sără punînd arcu la ochi 'i a mai îndreptat încă câteva săgeți. Acestea să se vede că 'l-au cam pișcat, căci să intorsănd la celalalt bârlog, — unde a stat până în ziua a treia. Alexandru împărat vîzînd că arcu 'i nu-i destul de puternic a mai gânjit pe lîngă celalalt încă doi aluni groși cătrupșorul, și înveninându-și bine săgeata, a stat pândind cu ochii în patru.

Cât ce să zări de ziua, porcul veni de nou, dar' acum cu mult mai înfuriat ca mai

Primul nostru scop deci nu poate fi altul, decât regularea chestiunii teatrale, dându-i o direcție potrivită trebuințelor poporului nostru, creînd stipendii pentru talentele, cari vreau să se dedice teatrului, fixînd premii pentru piese din mediul nostru și înființînd o trupă ambulantă. Aceasta era și este dorința obștească; aceasta corespunde trebuințelor noastre, căci face un serviciu mai general, ofere reprezentări teatrale în toate părțile. Ridicarea unui edificiu anume pentru teatru, este a doua fază a înființării Teatrului Național, menită pentru alte timpuri când necesitatea ei se va impune.

Natural că numai astfel ne-am putut închipui fondarea Teatrului Național. Natural că nu puteam să începem la clădirea edificiului, ci trebuie ca sănătuia să îngrijim de crearea mijloacelor ce reclamă și asigură existența instituției teatrale. Natural, că mai sănătuia avem să ne creștem artiștii, să ne formăm un repertoriu, — căci ce folos de clădirea teatrului, dacă n'avem cine să joace acolo și ce să ne reprezintă!?

Să impunea, deci, ca afară de adunarea fondului material, să sănătuim și pentru întocmirea unui fond intelectual.

Până acum lucrarea noastră să a mărginit la creearea fondului material, căci sără acesta n'am putut întreprinde formarea fondului al doilea. Acum, grație sănătinelor neobosite ale fruntașilor acestei mișcări, grație jertfei încordate a neamului nostru, ne aflăm în situația de mult dorită, ca să putem începe și crearea fondului intelectual.

Mult timp a trecut până ce am putut străbate pâna aci. Căci greutățile au fost mari și puterile noastre slabe. Nu ne-a ajutat nimeni și adunat' am ban cu ban totul numai din sărăcia noastră. Tocmai de aceea și bucuria noastră este mai mare.

De acum începe o epocă nouă în viața societății noastre. Conform planului de acțiune, care vi se prezintă adunarea actuală are să pună la dispoziția comitetului mijloacele pentru a crea burse și a publica premii pentru piese. Este modest începutul, care se

înainte, căci pe unde mergea tot sdobrea de numai locul gol rîmânea. Alexandru împărat 'și-a mai îndreptat odată arcul înspre el 'și-l nimeri să de bine decât pe acolo era ca să rîmâna mort. Fiind în putere să'a tîrît până la al treilea bârlog, unde apoi a murit sforâind și covîțîndu-se de sunau codrii și se cutremura pămîntul.

Așa au scăpat oamenii de porcul cel nesd avă, care în vreme de câteva sute de ani nu a făcut altceva decât a omorî și a mâncat tot ce 'i-a picat în cale.

Alexandru împărat 'i-a făcut capătul, îngropându 'l în locul în care și până azi se numește 'Măgura porcului'.

Theodor A. Bogdan,
învățător în Bistrița.

La America.

Doamne Dumnezeul meu
Cum m'ai strănat de rău
C'am eșit din satul meu
Jalnic și pe drum mereu,
S'i-am trecut prin văi și munți
S'i-n drum nime că s'a pus,

face de astă-dată, dar el are să crească din an în an și în aceeași măsură au să fie tot mai mari și succesele la cari tindem:

Fie că de modest pasul acesta el indică începerea înființării Teatrului Național. Prin el punem peatru fundamentală la mărețul templu al Thaliei Române, care are să vestească deapuri graiul românesc.

De mare însemnatate e momentul acesta pentru ori-care Român, pentru mine este îndeosebi mișcător, căci printr-însul văd cum începe să se intrupeze visul meu din tinerețe, vis care a devenit steaua conducețoare a vieții mele.

Și sub impresiunea emoționii tremurânde de bucurie, cu glasul slăbit al vîrstei, mulțumesc bunului Dumnezeu, că 'mi-a lungit zilele să pot presta și această sărbătoare și — dimpreună cu D. v. și în fruntea eselenților mei colegi colaboratori — să așed eu în temelia instituției noastre teatrale — prima cărăm dă.

Adunarea generală e deschisă.

Procese de presă. Cu luna Sept. intrundu-se curțile cu jurați, încep și procesele de presă sau de »agităție«, cum le place sovinistilor nostri a le numi.

In 25 August c. a fost la tribunalul din Cluj pertractarea de punere sub acusă a proprietarului foiae noastre, a dlui Silvestru Moldovan pentru o adresă a »Asociației studenților« din București, publicată în »Tribuna«. Dl S. Moldovan a fost absolvat, dar procurorul a recurat la Curie Apărător a fost vrednicul adv. din Turda, Dr. Valer Moldovan.

In 10 Sept. c. va fi la curtea cu jurați din Cluj pertractarea finală în procesul pornit contra dlui Vasile E. Moldovan, pentru un articol scris din prilejul pedepsei neomenoase, date »Tribunei«.

Tot în Sept. se vor pertracta procesele: în 22 Sept. procesul dlui Victor Lazăr pentru »Călendarul Poporului« pe 1903; procesul foiae »Libertatea« din Orăștie etc.

Frumos tablou al libertăților noastre!

Numai vorba Prusului
La marginea Praisului,
M'a 'ntrebat, că am parale
Să-mi fie destul pe cale?
— Eu 'i-am spus parale sunt
Să mă lase 'n alt pămînt,
Să 'i-am spus adevărat
Că de-acasă n'am plecat
De sătul și de 'nbubat
C'am plecat cu mare jele
Lăsând neamurile mele,
'Si-am plecat seara din casă
Lăsând părinții la masă
Nime nu 'i să mii grijească.
Voiu rugă pe D-zeu
Să le fie 'n locul meu,
Neamțul sta și m'asculta
Să nemăște cuvînta,
Să ear pe tren m'am suit
Cătră Bremen m'o pornit,
'Si-am venit, Doamne venit
Până la Bremen am sosit
Să acolo ne-am coborit
Agenții ne au năpădit,
Să ca pe bă ne au luat
Să la Missler ne au băgat,
Missler tare ne-a 'nselat
Câte 113 am dat,
Din Brem până 'n Cleveland

Manevrele împăratești. Joi, în 30 c. s'au inceput marile manevre din jurul Lipovei și pe când scriem aceste, atacul să dă cu tărie între cele două corperi de armată (Sibiu și Timișoara,) care iau parte la manevre Ele să vor sfîrși luni, în 7 l. c. Maiestatea S'a nu ia parte la aceste manevre, după cum s'a vestit, ci e reprezentat prin moștenitorul tronului, arhiducele Francisc Ferdinand.

Din Bucovina. In 27 August s'a făcut în cercul Sucevei alegerea de deputat pentru dieta țerii. Candidatul pardidului popular român, Dr. Nicolae Blându a avut 37 voturi și a căzut față de Dr. Aurel Onciu, care a întrunit 52 voturi. Pentru Dr. Onciu a lucrat mult cu deosebire învățatorimea din cerc.

Din curtea Papei. Din Roma s'este mai multe planuri de-a noului Papă. Între altele să zice, că în curând își va numi secretarul de stat. Secretar provizor e acum cardinalul Merry de Val.

Papa studiază cu sărăcintă afacerile și numai când va fi în curenț cu ele, va eda nu circular (enciclică) în care își va arăta felul, cum are să ocăruiască biserică. Aceasta însă nu va urma în curând.

După ce va fi numit secretar, să vor face schimbări și cu persoanele de pe lângă diferitele curți europene. Această se numesc nunți. Merry de Val va fi probabil numit nunțiu în Viena, Rampolla, fostul secretar sub Leo XIII. va fi numit nunțiu în Madrid.

Crisa. După ce Maiestatea Sa săptămâna trecută a ascultat părerile fruntașilor vietii politice maghiare, sâmbătă a plecat la Viena, ca să primească ca oaspe pe regele Angliei. Din pricina stării grele din Ungaria Maiestatea Sa n'a luat parte la manevrele dela Lipova, după cum să plănuise, ci s'a întors săptămâna aceasta earăș la Pesta, ca să pună capăt stărilor nefiște de acum. Cum se va face aceasta? — eată o întrebare, la care azi nimenea nu poate da răspuns hotărît.

Da-n Bremen 8 zile-am stat
Mâncări bune nu ne-au dat,
Ne-au spus agenții din gură
De-ce n'am trimes arvnă
Să facă mâncare bună?
Si apoi earăș ne-am pornit
Si trenul aşa o vint
Două ciasuri c'o fugit
La margine de pămînt,
Si-aici eată apa mare
Cu vapor care de care,
Eșia fum mult — fumega
Si 'ncepeam a lecrăma
Căci vaporul se mișca
Inimula-mi trémura
De frică, că m'o 'neca.
Şaisprezece zile 'ntregi
Nu vedea pe unde treci,
Nu mai vedeam altă lume
Numai apă și cu spume
Si cu pești dimpreună
Cari după vapor s'adună,
Păsările rătăcite
Care's chiar din Bremen vinte,
Păsări dulci versutoare
Pe vapor însoțitoare,
Cântări- voi mie un vers
Alduitului meu mers.
Cântatați dragă cântat

Retinerea soldaților. Acum e lucru hotărît, ceea ce am amintit și mai nainte că soldații, care servesc anul al treilea, nu vor fi lăsați acasă după manevre, cum se întâmplă de obicei până acum, ci vor fi reținuți mai departe în armată până în 31 Dec. c. Cauza e, că din nebună împotrivire a opoziției maghiare, nu s'a putut ținea asentarea și aşa nu sunt »regute« nouă, cari »să ruculuiască« acum.

DIN LUME

Răscoala din Macedonia.

Știrile, ce sosesc din Macedonia sunt tot mai îngrozitoare. Răscoala e în toiul ei și ia răspândire tot mai mare. Sate și orașe sunt arse și prăpădite nu numai de cătră bandele bulgare răsculate, ci și din partea soldaților turci, mai cu seamă a soldaților neregulați, numiți bașibozuci.

In zilele aceste au suferit mult câteva comune românești din Macedonia. Intre altele a fost ars și nimicit orășelul românesc Crușova. Bandele bulgare l-au cuprins, au făcut tiranii asupra locuitorilor și au ucis 17 frațași Români, fiindcă aceștia nu au voit să se alăture la răscoală. In urmă răsculații au fost bătuți și scoși din oraș și atunci au săptuit cruzimi mari soldații turci, ucizând mulțime de femei și copii.

O altă săptă a bandelor a fost, că au aruncat în aer un tren, care mergea spre Constantinopol. O telegramă mai nouă vestește, că în ținutul Dibre au fost aprinse toate satele. Știri despre cruzimi, prădări și ucideri vin zilnic.

America și Turcia.

Inainte cu câteva zile să lătise veste, în urma unei telegramme, că consulul Statelor Unite din America de nord, staționat în Beirut (Asia-mică) a fost ucis de un turc. Să credea, că aci e vorba de un omor politic și Americanii simțindu-se vătămați, președintul Rossewell a dat poruncă flotei americane aflată în Mării Mediterane să plece îndată la Beirut. In curând însă s'a constatat, că consulul nu a pătit nimic, ci s'a petrecut următorul lucru: Când consulul se întorcea în 23 August, spre casă, trecea o nuntă pe stradă

Despre mine ce am lăsat,
C'am lăsat feciori în sat
Si fete de măritat,
Am lăsat ai mei părinți
Mult în jale năcăjiți,
Si-am lăsat viață dulce
Si nu știu la ce m'oiu duce,
Oh, și cred că m'au uitat
Toți, de când m'am străinat,
Dară tu măicuță dragă
Mângă-te nu ofta
Că mi-e dor de d-ta
Mult de dor voi suferă
Pânăcasă voi veni,
O, dară plângere jeluește
Că nădejdea ta lipsește.
Scrisam aici pe hârtie
Lunga mea călătorie,
Dară am mai lăsat afară
Osteneala cea amară,
Si truda din noapte 'n noapte
Care-o simt până la moarte.)

*) Această poesie am căpătat-o din Cleveland-Ohio, dela fostul meu corist Dancu Bucur din Mediaș. Alăturată era și o epistolă în care cu dulci cuvinte mă roagă să i-o public în mult iubită »Foaia Poporului«, lucru ce cu

și unul din nunași a slobozit un foc. Consulul a crezut că acesta a fost menit lui, dar s'a adeverit, că lucrul nu e așa.

Aceasta întâmplare era să facă un conflict între Turcia și statele Americi de nord.

Din răsăritul depărtat.

Intre Anglia și China s'a încheiat un tratat comercial, care a fost întărit de împăratul Ch'nei

In timpul din urmă negoțul Angliei a suferit în China din partea Japoniei mai cu seamă pe marele riu Lancekiang, unde s'a estins mult navigația japoneză. Aceasta împrejurare produce o răceleală oare-care între Japonia și Anglia.

De altă parte Japonia a făcut pentru Rusia un plan de înțelegere. Ea cerea a avea în Corea aceleași favoruri, pe care le are Rusia în Manciuria. Altcum cu greu vor fi legături prietenești între cele două țări.

Știri mărunte.

Ziarul »Epocha« scrie, că e înformat sigur, că președintul Loubet va călători la Roma pe la finea lui Februarie viitor și va cerceta și pe Papa.

Semintia Taitry-Iduan din Africa (Senegal) s'a supus guvernatorului francez din Timbuctu, făgăudind a plăti tribut.

Whitte, fostul ministru de finanțe al Rusiei a fost numit de președintul consiliului ministerial.

Foaia daneză »Politiken« aduce știrea, că guvernatorul Cretei, prințul George ar fi menit de către Puteri de viitor guvernator al Macedoniei, să facă acolo rănduială. Știrea nu e sigură.

Din România.

Granițieri.

Ministerul de finanțe al României în urma înțelegerei luate cu cel de răsboiu, a hotărât înființarea unui corp de granițieri pentru paza graniței.

Ei vor fi luați numai din soldații trupelor permanente, care vor fi tăcut serviciul activ cel puțin un an, și timpul servit ca granițieri li-se vor socoti în terminul de 3 ani cât au de făcut în armată.

Deocamdată numărul lor va fi de 1500 împărțiti în 6 companii și împărțiti pe toată întinderea granițelor.

La ministerul de finanțe se lucrează acum la întocmirea regulamentului de organizare a corpului de granițieri, care va depinde de ministerul de răsboiu în privința disciplinei militare și de cel de finanțe în privința organisării.

plăcere săvîșesc. »Dară vă rog nu mă uitați nici pe mine, pe acela, care este depărtat de d-voastră ca cerul de pămînt, atât sunt de duioase cuvintele acestea, ale coristului meu și atâta dor și jele de-ai să găsești în ele! Românul e dornic de cei lăsați acasă și par că-l doare inima, și cade foarte greu să-și lase lacrimile lui. Si când e dus depărtă nu e străin de noi, peste mări și țări aleargă-i gândul la dulcele Ardeal. »Ardeal pămînt de jale, scumpă lacrimă sa. »Sâangele apă nu se face și mi pare bine, că găsești activitate în mădeșenii mei. Văd, că nu numai cei de acasă studiază, cetind »Foaia Poporului«, ci chiar și cei duși în țări străine, pe pămînt străin, în altă lume — America. Nu uitați dar și să încrestați cu toții în sufletele voastre cuvintele Românilor învățat D. Chichideal: »Mintea, mintea, mărită nație română! Când te vei lumina cu învățătură, mai mărită nație decât tine nu va fi!«

Crisian, 18 August 1903.

Isidor Dopp.
invățător gr.-cat. Mediaș.

Statua lui Cuza.

In Iași — cum am amintit de alte ori — s'a pornit o mișcare, pentru a ridica o statuă domnitorului Cuza. Spre acest scop, la stâruința învățătului profesor Xenopol, s'a alcătuit un mare comitet. Statuă va fi de bronz și să se așeze în Iași, pe piața »Unirii«.

Econul Macedoniei.

In București a eșit un nou organ național, cu titlul de mai sus; redactor este dl. Ioan C Puppa. Noul organ va apăra interesele Românilor din Macedonia.

**Adunarea Societății
— pentru teatrul.**

Serbările împreunate cu adunarea »Societății pentru crearea unui fond de teatru român«, ținută Vineri și Sâmbătă, în 28 și 29 August c. în Sebeșul-săesc, s'a inceput Joi la 4 $\frac{1}{2}$ ore d. a când a sosit comitetul și alți oaspeți, venind de către Vinț.

***Primirea comitetului și
întrunirea de seară.***

Comitetul a fost așteptat la gară de o mare mulțime de public și salutat de protopopul din Sebeș, Sergiu Medeanu. La salutul frățesc a răspuns dl Iosif Vulcan, zicând următoarele:

»Domnilor și fraților! Niciodată, la nici o adunare n'am venit cu atâtă bucurie, ca acum la adunarea din anul acesta. Cu această adunare se va începe o nouă eră în viața societății pentru fond de teatru.

Se vor lua niște concluse, în urma căror societatea noastră va face un pas înainte pe calea progresului. De 30 de ani și mai bine am adunat fond material, acum a sosit timpul să ne gândim la punerea în practică a acestui fond. Acuma începem să înființăm teatrul nostru național.

Colegii din comitet, împreună cu mine, vă strângem mâinile din inimă și vă mulțumim pentru discursul de bună-primire.«

Vorbirea lui Vulcan a fost primită cu vii aclamații. După ce oaspeții au fost așeați pe la cuartire, seara la 8 lumea s'a întrunit la otelul Central, unde s'a ținut câteva toaste și a fost o petrecere veselă.

Sedința I.

Vineri, în ziua de Sfântă Mărie s'a ținut cea dintâi sedință a Societății. Înainte de sedință publicul s'a dus la cele trei biserici române, care erau ticește de oameni. Țeranii nostri erau în număr foarte mare și cu frumosul lor port formau o adeverărată podobă a adunării. După serviciu au predicat în biserică gr.-or. protopopul Sergiu Medeanu, în biserică gr.-cat. protopopul Alecs. Dobrescu, arătând și tălmăcind amendoi poporului adunat însemnatatea teatrului și a adunării Societății.

Pe la 11 ore s'a inceput apoi sedința în sala scoalei, deschisă fiind cu

vorbirea presidentului Iosif Vulcan, pe care o dăm în fruntea foii. A urmat apoi bineventarea oaspeților prin dl prot. S. Medeanu și salutul »Asociaționii« tălmăcit în o vorbire frumoasă de păr. ieromonach Dr. Miron Cristea. La aceasta a răspuns presidentul Vulcan, zicând între altele, că nici odată legăturile n'au fost mai strînse decât acuma între »Teatru« și »Asociaționie«, și în fine esclamând: »Succesul dela Baia-mare i-a dat »Asociaționii« nouă putere. Acolo a văzut renăscere un neam întreg însuflarendu-se pentru cauza națională!«

Vorbirile au fost viu aplaudate de public. S'a purces apoi la desbateri. După alegerea notarilor sau aleș 4 comisiuni constătoare din căte 5 membrii pentru cenzurarea raportului general, pentru cenzurarea raportului casierului, pentru inscrierea de membrii și pentru studierea planului de lucrare presentat de comitet și care s'a împărtit în public.

Cătră finea sedinții s'a cetit două disertații de toată frumșetea, care au stîrnit vii plăceri și aprobări în public. Una a ținut-o dl. Dr. V. Branisce, eară două directorul gimnasiului din Brașov, dl. Virgil Onițiu.

In disertația sa dl. Dr. Branisce, zice că localisările de teatre sunt păgubitoare pentru teatru național și că Teatrul Național trebuie să fie luat din viața națională. Tesauroal național să fie isvorul pieselor teatrale.

Disertantul termină cu următoarea esclamare la : dresa scriitorilor români : Lăsați pe străini și imitarea lor și înțoarceți-vă la popor și faceți din elemente curat românești teatru românesc.

Dl Onițiu o produs apoi multă placere în public prin umorul său cunoscut ce caracterizează și șchita cetăță cu aceasta ocasiune, cu titlul : »Tata moșul«.

Alte lucrări înștiințate pentru cetire, din pricina timpului înaintat, au fost amâname pentru sedința a doua. Sedința de Vineri s'a sfîrșit aproape la ora unul d. a.

La mormântul lui Roman.

Vineri d. a. a fost încununat mormântul lui Alexandru Roman, aflător în cimitirul gr.-cat. din Sebeș. Al. Roman a fost profesor de universitate de limba română în Budapesta, membru în comitetul Societății de teatru și un zelos sprijinitor al ideii teatrului.

Comitetul societății, însotit de un număr public a depus o cunună la mormânt. Vorbirea a ținut-o dl I. Vulcan. Aceasta faptă de aducere aminte a fost foarte înălțătoare.

Concert și teatru.

Seara s'a dat concertul și teatru anunțat. Programul a fost bogat și piesele bine alese. Debutanții au jucat bine. În deosebi amintim pe d-rele Miți Muntean și Elisabeta Moga, pe dl Octavian Murășan și bravul învățător A. Tătaru etc. Puterea cea mai bună a fost însă dl Zaharie Bârseanu, talentul tinér, care anume să pregătește pentru cariera teatrală; prin jocul seu foarte bun, Bârseanu a câștigat simpatia tuturor. Concertul l-a inceput co-

rul reuniunii meseriașilor români din loc, sub conducerea învățătorului Ioan Pavel. Membrii corului erau în costum țărănesc, ceea-ce a făcut o impresie foarte plăcută. Corul a cântat cu dibacie două cântece populare, fiind viu aplaudat.

Sedința II.

Sâmbătă la orele 10 s'a ținut a doua sedință în care s'a adus hotărîri însemnante.

Înțâi s'a cetit raportul comitetului, prin secretarul Dr Blaga. În raport se arată că în decursul anului din urmă avereia societății a ajuns la suma de 331 mii 309 cor. 46 bani. Biboteca teatrală a societății a ajuns la nr. 10. Se arată în raport apoi meritul bărbătilor de încredere, pe cari ii are societatea în deosebite locuri; comitetul face propunerea a să da un stipendiu de 3000 cor. unui tinér pentru completarea studiilor teatrale și în fine aduce la cunoștință ieșirea Almanachului VI (pe care l-am făcut cunoscut și noi) și cere aprobarea socotelilor și lucrărilor.

Urmează rapoartele comisiilor, alese în sedința I.

In numele comisiei cenzurătoare raportează Dr. Branisce. Laudă comitetul pentru zeloasa lui lucrare, asemenea laudă Anuarul. Adunarea aproabă lucrările comitetului și hotărăște, că din venit numai a 4-a parte să se cheltuiască pentru lucrări pregătitoare; celelalte venite să se adauge la fond.

La afacerea bibliotecii teatrale, după o desbatere mai lungă, se primește propunerea lui V. Oniț, de-a se aduna rând pe rând toate piesele române și numai mai târziu și cele străine, traduse în românește.

Cassarul Petra Petrescu cetește socotile. Capitalul a crescut cu preste 20 mii de cor. Cheltuieli vor fi 6000 cor. 16 mii cor. să adaug la fond. Cassarului i-se dă absolut și mulțumită.

Urmează raportul asupra planului de acțiune Raportor e Dr. Radu din Brad. Comisiunea propune aprobarea planului de lucrare, ceea-ce adunarea, după mai multe discuții, o și primește.

Raportul comisiei de inscriere de membrii A. David face cunoscut, că banii intrați în inscrieri fac suma de 1913 cor. S'a înscris membri fondatori: banca »Sebeșana«, »Mielul«, comunele Pianul sup, Poiana, apoi membrii pe viață comuna Lamcram, adv. Proșteanu (Lugoj) etc.

Prof. Dr. Radu invită adunarea viitoare la Brad, ceea-ce să primește cu înșufletire.

Cu aceasta lucrările fiind gata, se încheie sedința cu o frumoasă vorbire a pres. Jos. Vulcan, între aplausurile vii ale publicului.

După prânz a fost banchet, eară seara bal, bine reușit. Au fost și costume naționale.

Așa au decurs și s'a sfîrșit serbare din Sebeș și adunarea »Societății pentru fond de teatru român«, care a dus eară cu un pas înainte lucrările pentru crearea mult doritului Teatrul Național.

PARTEA ECONOMICĂ.

Boalele viilor.

(Urmare și fine).

Peronospora viticola este un burete, care ca și filoxera, a fost importat la noi tot din America.

Ea s'a ivit mai întâi în Franța pe la anul 1878, de unde apoi s'a răspândit și în alte țări, iar la noi s'a constatat mai întâi la anul 1880, dar până la anul 1888 nu a prea făcut daune aşa însămnate.

Peronospora trăește pe ramurile viței, pe frunze și struguri, sugându-le mustul și apoi causând putrezirea lor. Ea încă e aşa de mică, încât cu ochii liberi abia se poate zări, dar mai târziu după ce se tot lătește, ca pecingea, pe frunze și struguri, se poate vedea și cu ochii liberi.

Peronospora se lătește întocmai ca și mucegaiul pe pâne. La început se poate vedea pe dosul frunzelor de viie, ca o pulbere albă ca zăharul, care apoi se tot lătește, până ce frunzele capătă niște pete negre și apoi încep să se veșteji și usca. Petele aceste de peronosporă încep apoi să se întindă pe alte vițe și struguri, cu ajutorul ploilor și al vînturilor, care s'au adeverit a fi cei mai buni lătitori ai ei.

Ca toți paraziții, aşa și peronospora se infășură în frunzele vițelor de viie, îndată ce simte că se apropiere frigul de toamnă. Aici iernează apoi până primăvara. Atunci îndată ce dă căldura se preface în pulbere fină și cu ajutorul vînturilor, sau fiind vițele plecate pe pămînt, se urcă din nou a-i molipsi și putrezii.

Chiar când peronospora nu ar ataca și strugurii, ei totuși ar trebui să se uște și săbârcescă încă înainte de a ajunge la coacere pentru că rămânând vițele fără de frunze, ele nu mai pot răsufla și aşa strugurii apoi trebuie să se învelească înainte de vreme.

Timpul cel mai priințios pentru lătirea peronosporei este atunci, când sunt ploi dese, cu căldură și vînturi. Atunci ea cade sau sboară de pe frunză pe frunză, până ce umple viile toate.

După ce am arătat modul lătirei și al acestui parazit, să vedem și mijloacele, prin cari acela ar putea fi stîrbit și nimicit mai cu succes.

Buretele peronosporei se poate stîrbi mai cu succes ca filoxera. Spre scopul acesta vițele atacate se stropesc de căte trei ori peste vară cu un fel de leșie (soluție) făcută din var și peatră vînătă. Leșia numită se pregătește astfel: se pun într'un ciubăr 100 litri de apă ceva călduță, din care se ia apoi numai atâta, câtă trebuie ca să putem stinge două chilograme de var, pe acesta apoi atâta îl tot amestecăm în apă, până când aceasta se face ca laptele. În apă rămasă în ciubăr se mai leagă apoi într'o sdreanță și două chilograme de peatră vînătă, care se lasă acolo până când se topește și ea, apoi se amestecă cu laptele de var și cu aceasta leșie numită și de Bordeaux (Bordo) se stropesc vițele de viie, cu o udătoare anume făcută spre acest scop, care poate costa câte 40–50 coroane.

Stropirea vițelor se face de regulă după o ploaie, dar după ce mai înainte s'au săbicit bine frunzele. Stropirea trebuie să se facă de dinos în sus și pe amândouă părțile rîndului de vițe, ca să nu rămână nici o frunză nestropită. Stropirea vițelor e bine să se facă prin luna lui Maiu, adecă înainte de infloarea strugurilor, apoi prin Iunie și Iulie, aşadar de căte trei ori într'un an.

Leșia de Bordeaux se poate face și numai de căte un procent, adecă dintr'un chilogram de var și unul de peatră vînătă la 100 litri de apă. Dar aceasta uneori nu e destul de tare. De aceea apoi se face de regulă din căte două și trei procente, după cum adecă voim să fie de tare. Mai tare ca de trei procente nu e bine să fie leșia, de oare ce în asemenea casuri se pot vătăma frunzele și vițele de viie.

Afără de leșia de Bordeaux, se mai poate întrebui și cea de Burghund, care nu este altceva, decât un fel de leșie din peatră vînătă și soda, apoi leșia de peatră vînătă cu amoniac sau azurin cristalizat.

Acestea sunt niște mijloace, pe care și-le poate pregăti fiecare viier.

In timpul din urmă însă au început și anumite fabrici a se ocupa cu prepararea leșilor amintite, de unde apoi se pot cumpăra făcute gata.

La un juger catastral de viie se recer pentru căte o stropitură 300 litri de apă, 6 chilograme peatră vînătă și 6 chilograme de var. Leșia des numită trebuie pregătită totdeauna în vase de lemn sau de lut, de oare ce peatră vînătă prea atacă vasele de metal.

Blaikrotul este și el un burete asemenea peronosporei, însă de culoare neagră. El a fost descoperit mai întâi tot în America la anul 1861, de către Engelmann, care apoi a descris mai cu deamărunțul și aceasta boala a viilor.

Blaikrotul atacă boabele strugurilor în forma tăciunelui de grâu; suge mustul din ele, până ce se fac mai întâi brunete, apoi se săbârcesc, se uscă și cad. Engelmann la început i-a dat numele de: nemospora ampelicida.

La anul 1885 blaickrotul s'a ivit și în viile din Franța în departamentul Hérault, unde profesorii dela școala de agricultură din Montpellier: Foex, Viala, Rabaz și Prilliex, l-au putut studia apoi mai de aproape.

După cercetările și ispăririle făcute de mulți profesori, blaickrotul este un fel de tăciune, care atacă numai boabele strugurilor, ci și vîrfurile vițelor mai tinere, până ce se îngresc, iar strugurii cad jos cu grămadă.

Blaickrotul se iveste prin vii mai cu seamă prin luna lui Iulie într'un mod însășimentator, dar și el se poate stîrbi și nimici prin leșia mai sus arătată la peronosporă.

Boala californiană, după cum o arată și numele, s'a ivit mai întâi în California (America). El se zice, că atacă de odată și adecinile, vițele și frunzele, nimicindu-le în timpul cel mai scurt. Prin urmare ea este mai primejdioasă și decât boalele celelalte cunoscute până acum. Noroc, că până acum n'a trecut și la noi în Europa, căci într'un asemenea cas, nimic nar mai poate scăpa de aceasta boală rea a viilor.

Poezii populare.

(Comit. Hunedoara).

Nice stea nu-i luminoasă
Ca măciuța de miloașă,
Când mă știe undeva
Mult mașteaptă cu cina;
Dar străinul ardă 'l focu
Cină și învălește focu,
Pe maica n'o știe locu
Maica mea țină-te locu
Că's vie nu mă potop-u,
Că 'i-o de m'oi potop-i
Are cine mă jeli,
Surori cu mărgelă
Și frați cu inele.
(Auzită dela Maria Obadă. Boia).

Fă-mă doamne ce mi 'i face
Fă-mă boamba pravului
Din virfutul dealului,
Nu 'mi da casa strinului
Casa strină-i casă grea
Soacra ii muiere rea

Tună 'n casă sunducoasă
Și zice, că nu's frumoasă.
Si din ochii se uită rău
Si din nas ea suflă greu.
(Auzită dela Maria Bovan. Runcu-mic).

Frunză verde lemnisor
Iubit am un domnișor,
Domnișor dela potică
L'am iubit cu multă frică,
Ochii lui ca mura neagră
Plătește potica 'ntreagă,
Ochii lui ca mura coaptă
Plătește potica toată.

Mândru-i codru și 'npupit
Cu drag bade ne am iubit
Cu jele ne-am despărțit
Codrule frunză rotundă
Ia pleacă-te de-mi fă umbră
Până la bădița s'ajunga,
Bădița să se-n dulcească
Si pe mini să mă 'ndragească,
Mă duseiu pe vale sacă
Ziseiu cătră cuc să tacă,

Din ce zic din ce să 'ndeamnă
Că vede câmpu cu iarbă,
Din ce zic din ce să 'nvită
Că vede frunza esită.
Frunză verde lemn ciuhos
Tare-i badea mărios
Nu știu doamne cum să fie
Doar 'i o trece de mănie
Putregaii aprinde te
Bade desmănie-te
Pe drum micuț și lungat
Merge-un căruț ferecat,
Da căruța cine-o mână
Junele cel lăudat
Cu fluera pe tureac
Cu trei pene 'n comănac
Ca să-mi cadă mie drag,
Mie drag nu 'mi o căzut
Că 'și-asă 'l-am văzut
La o ușă de fereastră
Lâng'o mândră de nevastă;
La o ușă de portiță
Lâng'o mândră de fetiță
Pe uliță noastră-i bine

Oidum, este o boală, care atacă mai cu seamă frunzele nimicindu-le în timpul cel mai scurt. Si vițele atăcate de această boală să pot tămadui în timpul cel mai scurt, cu leșia peronosporei.

Cochylis ambiguella este o molie, care nimicește viile tocmai pe timpul când infloresc strugurii. În urma cercetărilor făcute s'a constat, că *cochylis ambiguella* este foarte primejdio, deoarece să înmulțește foarte iute și depune ouăle tot de câte două ori într-o vară: primăvara când infloresc strugurii și atunci mici insecte rod florile strugurilor, iar la două-oară când boabele sunt deja formate și apoi insectele intră în acelea, aşa că după aceea și strugurii trebuie să se uște.

Pustiirea viilor prin *cochylis ambiguella* merge foarte repede, aşa că viile, care în septembra trecută au fost încă frumoase, astăzi și mai mare mila a te uita la ele. Insecta numită este de 8—10 milimetri de lungă și să poate vedea și numai cu ochi liberi. Ea este de coloare verde-surie, iar pe spate are două rinduri de puncte negre. Capul ei este negru sclipicio, lătăret și provizut cu dinți foarte tari și ageri. Insecta aceasta își depune ouăle prin crepăturile, ce să află pe trunchiul viței sau întrale parului, care protejează vița de viile.

Stîrpirea moliilor numite, dacă ele să arată într-un număr mai însemnat se poate face și numai cu mâna, mergând dela viță la viță și astfel adunându-le într-un vas. După ce le-am adunat apoi le ardem sau le nimicim prin sdrobire. Dacă însă s-ar afla într-un număr mai însemnat, atunci lucrarea aceasta ar fi zadarnică. Din cauza aceasta s'aflat apoi și în contra acestor insecte primejdioase un fel de leșie, care se compune din câte trei chilograme săpun Dufour moale negru și un chilogram și jumătate pulbere curată de zacherlin, care se topesc în 10 litri de apă și apoi cu ajutorul unei pumpe se stropesc strugurii atacați, precum și crepăturile parilor sau butucului de viță pe unde presupunem, că s'au încuibat insectele numite.

Că i bădită tot cu mine
Pe fereastră ne vedem
Peste gard ne sărutăm.
Vină bide când gândesc
Năștepta să te doresc
Că's copilă desmerdată
Nu mis eu dor invățată
Aș veni mândro veni
D'am o ușă scărită
'Si o măicuță cărită
Măi bădită dragu meu
Ia tu său dela lumiră
Unge ușă la țină
Si tu la mine tot vină.

(Auzită dela **Domneia Balint**, Muncel-mic).

Culese de: **Emil V. Degăan**.

Ghicituri.

Sunt patru țigane,
Tot fug două, după două
Si nu să mai ajung.

Rătelele la car.

Acestea sunt până acum boalele cele mai însemnante ale vițelor de viie, precum și ale strugurilor; boale, care au făcut foarte mari daune cultivătorilor de vii și pe lângă acele au mai adus cu sine și aceea, că vinul de struguri să devină din an în an tot mai puțin și totodată și mai scump, ca cum a fost acela mai înainte.

Ioan Georgescu.

Grânele românești.

Eată după Jurnalul Societății centrale agricole, soiurile de grâne, cultivate în România cu numările lor întrebuintate acolo:

1 Grâul de toamnă cu spicul alb. Varietate bună; are spicul alb, bobul mai mic de coloare închisă, cu spărtura mai mult sau mai puțin sticloasă. Grânele numite: bălan, bătrân, grâul cel mai vestic al țării, de Banat (cel mai mărunt la bob, cultivat mult în Moldova), și băltățel, (foarte sănos) se consideră de dl Cîrnu Muntean, sub varietăți ale acesteia.

2 Grâul de toamnă cu spicul roșu, are spicul roșu cu mustăți, paiul tare și rezistent, nu căde, bobul e mare și de coloare mai deschisă, fragă și sănos.

Aceste 2 varietăți se cultivă mai mult în România; cu deosebire la șes și mai puțin la colnice.

3 Ceacâr e un grâu comun de toamnă cu mustăți, paiul găurit, bobul mic învelit bine în pleavă, lungure, vîrlos și roșietic; este deprins cu locul, adeca să poate sămăna cât de târziu toamna, sufere de frig când iarna e goală, rabdă la secetă și nu grăbește seceratul.

4 Ghirca sau Irca, e un grâu umblător, bob frumos ca și al grâului ceacâr, se sămăna și toamna și primăvara, e tuns sau chel; are paiul plin (negărit), nu crește înalt. Ghirca se pune în Dobrogea primăvara 100 chlgr., de sămăna pe hectar, să seceră odată cu arnăutul, produce mult și se treeră lesne. Ghirca de toamnă cultivată în Dobrogea se chiamă Sonter; are spicul mare roșcovăt fără mustăți, bobul mare sticlos.

5. Ulca, e un grâu tuns de primăvară, introdus din Rusia; se cultivă în Dobrogea și în fermele model ale statului.

5. Sandomirca sau grâul de Sandomir grâu de primăvara puțin răspândit în cultura noastră.

Feregă, meregă
Mere la biserică,
Tot cîntându-se
Si vătându-se.
De coadă ținându-se.

Albină mergând la consință.
Vine un fior galbin,
În jos pe munte
Cu stea în fiunte.

Venitul.
Am o cămăruță
Plină de cămăruță
Pe nicăirea n'are ușă.

Sunt două muieri
Una să tot spală
Si ceealaltă nu să spală nici odată
Si tot e mai faină ceea ce nu spală
Decât ceea ce să tot spală.

Rătelele mort.
Două țigane, să bat în patru ciocane.
Caprelle.

6. Arnăutul, grâu de primăvară, se cultivă mult în Dobrogea, în Tutova, și regiunea Galațiilor. Bobul arnăutului e tare și sticlos. Pânea ce dă e bună, însă după 2—3 zile se întărește mult. Intr'un spic să numără 27—30 boabe. Bobul arnăutului se scoate greu la treer din pleava lui.

Am văzut în Dobrogea 3 feluri de arnăut: cu spicul galbin, alb și negru. Varietatea cu spicul negru e originală; cele cu spicul alb și galben se consideră degenerate. E o frumusețe să vezi în Dobrogea câmpii sămăneate cu arnăut, având spicul negru.

Arnăutul are spicul bine format și e un grâu cu pană, adeca cu mustăți. Să seamănă cât de timpuriu, din Februarie până la 15 Martie puindu-se 95—100 chlgr. sămăna pe hectar, pînă la 1 Iulie se seceră și se treeră cu cui sau cu căruțe încărcate cu pietri ori cu tăfăluși de piatră, pentru că spicul arnăutului e tare la frecat.

7. Iară, Ierită, e grâu comun de vară, să se sămănează mult în Oltenia; are bobul mai mare, mai rotund, mai tare și mai roșietic decât grâul de toamnă. Se sămănează primăvara de timpuriu în mustul zipezii și mai târziu la înfloritul mărului. Este grâu care se cultivă de săteni sau de cultivători mici în ținuturile muntoase. El rabdă la secetă și așteaptă secerea fără a se scăitura.

8. Grâul Cârnău. În unele regiuni ale țării, Români numesc cârnău grâul cu mustăți. Grâul Cârnău e împărțit în 3 soiuri, de toamnă, de primăvară și umblător.

9. Sămulastră sau sărjoacă se chiamă grâu amestecat cu săcară, care provine din scuturătură; astfel de roadă Francezul o numește meteil.

10. Alacuri sau caplagea se chiamă grânele de toamnă cu bobul îmbrăcat, cu mustăți sau fără mustăți. Bobul acestor grâne, după ce să bat spicile, rămâne învelit în pleava lui.

Alacul se face în pămînt argilos și fertil, în care merge bine și arnăutului. El produce până la 3000 k logr. pe hectar.

11. Grâul uriaș, cu mustăți răsfirate, cu spicul alb sau roșu, cu bobul mare închis, foarte productiv, se cultivă în moșii de ale statului și la școală de agricultură dela Herăstrău.

Cultivat în vara 1903 la școală de agricultură dela Herăstrău pe întinderea de 3 hect. 75 arii, grâul uriaș a produs 136 hl boabe (35 hl pe hectar).

12. Grâne străine. În anul 1885, reprezentatul ministrului de agricultură, Ioan Câmpineanu, a făcut încercări cu următoarele grâne: Schireff square head; Mold red prolific; Broich red; Grâu Vilmorin; Goldendrop (picătură de aur).

Aceste grâne au în genere producție regulată și bogată, sunt însă usoare, dău faină de calitate inferioară și prea multe tărîte. Ele sunt sărace în glutină și din această cauza nu le caută morarii. Glutina e partea hrănită a grâului; ea leagă aluatul, îl face elastic și îl dospește.

Grânele române mulțumesc pe agricultor și pe consumator aproape în toate privințele; sub raportul găușilor ele sunt mult mai superioare celor străine. Deci încercările de cultură cu grâne străine au fost păsărite. Putem nobilita grânele noastre prin schimbarea și alegera sămănei.

S. P. Radianu.

Anunț literar.

Intre obiectele de învățămînt, ce să propun în școala poporala, unul din cele mai importante, după religiune, este fără îndoială, limba română, pentru motivul, că dînsa este începutul și centrul întregului învățămînt școlar.

Ear' dintre cele 5 ramuri ale învățămîntului limgistic, compunerea este cea mai necesară; pentru că, pe când exercițiile intuitive, cetirea, gramatica și recitarea servește ca niște mijloace ale instrucțiuni limbei, pe atunci compunerea este scopul natural al celorlalte ramuri de limbă, este coroana învățămîntului limgistic.

Prin compunere sau exercițiile stilistice, cunoștințele adunate prin celelalte ramuri, școlarii să deprind a le ordina într'o totalitate cuvenită și a le exprima ori a le așterne pe hârtie, sub o formă corectă, lămurită și în câtva frumoasă.

Necesitatea compunerii pornește din convingerea, ce fiecare dintre noi o are, că nu este om, care în nenumărate împrejurări ale vieții, să nu se găsească în casul de a trebui să compună, când o epistolă, când o chitanță, un raport, o comandă și a. Aceasta, însă nu se poate ajunge, dacă școlarii nu se deprind încă din școală să-și exprime și aștearnă pe hârtie ideile, adeca să compundă.

În școalele noastre poporale elevii învață acum multe obiecte, multe lucruri folosite, dar nu și necesare. De compunere însă nici nu se amintește de loc. De aci apoi rezultatele practice ale învățămîntului limgistic arată, că elevul absolvent al școalei poporale nu este capace a compune nici o epistolă, o comandă, ori cel puțin a scrie corect 4—5 rînduri.

Un exemplu. În oara de geografie școlarii împreună cu învățătorul fac câte o călătorie și prin America, treând, peste țări și mări o distanță de vre-o 4-5 palme, înțeleg pe harta geografică. Acolo urcându-se pe munții Cordilieri, caută lacul »Titicaca«, probabil spre a se scălda și a pescui într'insul »câta« pește; de aci apoi, călătorind urcă spre gura vulcanilor »Petipelt« și »Potopalt«, spre a privi fumul ce ese din craterul lor și spre a frige în lava acestora puțin pește, alinând prin o mică gustare a acestuia foamea și oboseala adunată.

Făcută această excursiune școlară, dacă vom pune pe școlari să facă o descriere oare-care, despre excursiunea aceasta geografică, dinșii nu vor fi în stare să lucreze decât o conglomeratie plină de idei confuse, ce numai compunere nu se poate numi; pentru că nu vor ști nici cum să și ordineze cuvenit ideile adunate și nici cum să și-le espună corect și lămurit, pe hârtie.

Dar importanța și necesitatea acestui ram de învățămînt limgistic, a simțit-o și recunoscut-o, în fine și înaltul ministeriu de culte; de aceea prin un nou »plan de învățămînt pentru școalele poporale de stat« îl și introduce în școalele acelea, dispunînd a se pro-

pune cu începutul anului școlar viitor, ca un obiect de învățămînt de sine stătîtor, cu materie proprie și ore anumite,

După noul plan (ministerial) de învățămînt, compunerea să propune în toate clasele elementare. În primii 2 ani ea să propune în legătură cu celelalte ramuri ale limbei; ear' în clasele III., IV., V. și VI., să propune ca un ram deosebit al limbei, dar paralel cu celelalte ramuri, basându-se și sprinindu-se unul pe altul.

Insă, nu numai în școalele poporale de stat, ci, mai ales, în școalele noastre confesionale române să simte o necesitate imperativă pentru propunerea compunerii sau a exercițiilor stilistice.

Una dintre causele principale, pentru cari nu s'a predat și nu se predă nici în prezinte compunerea în școalele poporale este, — să mi-se ierte expresiunea, — pe lângă nesuficientă pregătire a învățătorului în acest ram, mai ales lipsa desăvîrșită a unui manual didactic de compunere.

Nu numai pentru celelalte obiecte de învățămînt, ci și pentru toate ramurile învățămîntului limgistic s'au alcătuit manuale didactice, a căror necesitate este deja de mult recunoscută, chiar numai pentru învățarea compunerii celei ață de însemnate, de mină, nu s'a ingrijit nimeni, până acum, ca să alcătuească un atare manual pentru elevii școalei poporale.

Deci, și pentru predarea și învățarea cu succes a compunerii, ca și pentru celelalte obiecte, era și este mare trebuință de un manual de compunere.

Căci nenumăratele neajunsuri, ce să ivesc din lipsa unui manual didactic, la predarea cutării obiect de învățămînt, mai ales în școalele poporale, le cunosc foarte bine toți aceia, cari să ocupă cu instrucțiunea tinerimii.

Acestor trebuințe cerute a voit subsemnatul a satisface, când, după o practică școlară de aproape 2¹/₂ decenii, cu finea anului trecut, a scris și edat 2 manuale didactice de compunere intitulate: »Carte de compunere« pentru școalele poporale, în 2 cursuri concentrice, întocmită pe baza noului plan ministerial de învățămînt, de Iuliu Birou, învățător. Editura autorului. Cursul I. pentru biennul II., (clasa III. și IV.), tipărit la Oravița în tipografia lui C. Wunder, 1902, prețul 50 bani. Cursul II. pentru biennul III. (clasa V și VI elementară), tipărit la Lugoj în tipografia »Hereș« 1902, prețul 1 coroană.

Felul întocmirii cărților mele de compunere, — la a căror alcătuire am consultat pe cei mai buni pedagogi, — este următorul:

1. Scopul acestor. 2. »Cărți de compunere« este îndoit:

a) Ele au să servească elevilor de manuale didactice, din cari aceștia să învețe a compune adeca: a-și espune cugetele lor prin vorbire și prin scriere, într'o ordine cuvenită și sub o formă, — dacă nu frumoasă, cel puțin, — corectă și lămurită; și b) să servească învățătorului de îndreptar sau conducător la alegere și predarea materia-

lului de compunere, arătându-i ce compunerii trebuie să se cum să trebuesc predate acele. Deși aceste manuale sunt destinate, în primul loc, pentru elevii școalelor poporale elementare: cursul II. al numitei cărți însă îl pot folosi, cu bun succes, chiar și elevii celorlalte școale poporale, ai școalei civile, precum și cei ai institutelor pedagogice.

2. In ce privește metodul, cărțile de compunere sunt întocmite în modul acela, în care va trebui să se alcătuească în viitor, ori ce manual didactic; anume:

a) Materialul de compunere, în aceste manuale, l-am luat, parte din obiectele de învățămînt (abcdar, carte de cetire, exercițiile intuitive, religie, istorie, gramatică și științele naturale), și parte din viața practică (descrieri și narări de obiecte și întemplieri, excursiuni, epistole, acte, și a.) dar l-am redus la strictul necesar.

Din acest material de compunere care e foarte vast, am ales, adeca — după principiile »învățămîntul să fie folosit pentru viața practică« și »nu multe ci mult«, — numai pe acela, ce după părerea mea am crezut că ar fi mai necesar, și numai atât, cât se poate preda în cursul unui an școlar pe 8 luni, cu 30, respective 60 lecții, câte se vin adepă, luând căte 1/2 respective 1/2 de oară pe săptămână.

Materialul ales și împărțit în lecții, l-am distribuit apoi pe clase, eară și după principiile »dela ușor la greu« și »dela aproape la departe«, formând din el 2 cursuri concentrice: cursul I. formează clasa III și IV. și cursul II clasa V. și VI, — și grupând mulțimea speciilor de compuneri, în fiecare curs, în cîte 3 grade de compuneri: copieri, imitații și producții libere.

(Va urma).

Impotriva luxului.

Stimata noastră corespondentă Maria din Câmpie, fiind la sfintirea petrei fundamentale a bisericiei române gr.-cat. din Bârla (comit. Bistrița-Năsăud) despre care am luat și noi notiță — ne scrie următoarele observări potrivite, combătând luxul la poporul nostru:

Poporul din aceste părți s'a purtat foarte bine adunându-se din mai multe comune la prasnic, după cum am auzit, că ziceau ei, i-am văzut înșirați în horă mai mulți ca una sută de părechi, am văzut și porturi frumoase, dar durere, am văzut că luxul și aici între țăranele noastre a prins rădăcină, nu însă așa de mult ca în alte părți. Totuși am văzut surte de mătasă și catifea, cămeși de giogiu scump, precum și din alte materii mai fine și totodată și mai scumpe. Pentru ce sunt acestea? Pentru ce are lipsă țărana noastră de giogiu ca să-și facă cămașă, care este scump, afară de aceea nu este trănic, când ea știe lucra căneța din fir în până o pune pe ea și apoi surtele de catifea și mătasă scumpă pentru ce le sunt bune, când ele știu lucra lâne tot așa de bine ca și cănepe, ca să-și facă sură bune care țin de cinci sau și de zece ori mai mult decât cele de catifea și mătasă. Apoi prețul unde rămâne? Aceasta mă doare pe mine văzând țăranele române în pene străine; apoi pe lângă aceea

văzând cum sărăcesc țărani nostri pe zi ce merge, și sunt sigură ca la aceasta și luxul este cauza, nu numai alte greutăți.

Vai! și acest rău cu greu îl vom putea delătura, cu mare greu vom isbuti a desbăra țăranele dela sdrențe străine, căci pe ce merge portul străin să lătește tot mai mult printre ele, dar nu numai printre femei ci și printre bărbăti; căci de când sunt prăvălii, în comunele noastre de atunci și poftul țăraniilor nostri să a corcit pe zi ce merge și se stică tot mai mult. Acum nu mai văz pe Câmpie țărani nostri umblând cu aşa numitul Fuiș de pânză de casă peste cămeșă ca să nu se strice ori murdă-ească cămașa, cum umbla până acum, ci își cumpără de flanel ori de parchet din boltă, scump, și apoi nu-l ține nimic. Tot aşa și femeile nu mai poartă „Frisul” țesut de ele, ci își cumpără carton din boltă și merg la cutareva jupâneasă să le facă și plătesc și pentru materie, precum și pentru săcăt, pe când mai înainte nu plăteau nimic pentru acel „Fris”, de oare ce cânepă o torcea ele, o țesă, o cosă prin urmare totul era pregătit de ele și nu trebuia să dea nici un ban pe îmbrăcăminte, mai ales atunci când și surța și zadă le făceau din lână.

Nu avea lipsă țărana română numai de cisme din șatră și de peptar, de altceva de nimic. Si era mai bine atunci, căci țărani nostri nu erau legați nicăieri cu averile lor cum sunt astăzi și nu tremurau de frică că acum-acum vine comisia și le vinde ce au.

La portul țăranelor corcit, după părerea mea, poartă vină și damele noastre, de oare ce unele dintre dame și-au făcut costumele din catifea, mătăsa etc. neînțînd seamă de aceea, că prin aceasta dă un rău exemplu țăranelor române, pentru că văzând ele că damele își fac costume scăpicioase din fluturi și fire de aur, cusute pe catifea ori mătăsa își dau bucătura din gură numai să fie și ele asemenea cu altele.

Am zis mai sus, că cu greu vom delătura lucrul dintre țăranele noastre, aşa este, însă totuși când damele române unite să fie toate, orășene și sătene și toate să-și facă costume din material de casă, și încă de mâini țăranelor noastre, atunci sperez că aceea plagă ce se numește lux ar dispărea din tot locul și totodată în mare parte și miseria.

In privința aceasta ar trebui să lucre și însotiri de femei, luând măsuri pentru a pune stăvilă lucrului.

Focuri pe sate.

Abia a trecut adunatul fénului, abia să început secerișul, când toți muncitorii sunt afară la câmp și deja s-a ivit cocoșul roșu, care lacom înghită avereia și roada țăraniilor nostri. Din șura încărcată cu fén ese păra focuri și până când să sosească cineva din câmp, ard: a doua șură, să a rinde grajdul, casele, o întreagă uliță. Unii din aceia, ale căror edificii sunt asigurate și astfel nu se tem de pagubă, nu se grăbesc tare spre casă. Să la stins iau parte puțină, da oare ce paguba se restituie din asigurare. Să văzut aceasta cu plăjil mai multor focuri. Dar nu se bagă de seamă că asigurarea edificiilor abia ajunge, ca să se facă de nou edificiile, de oare ce asigurarea nu trebuie considerată ca un căstig pentru cei asigurați. Așa se înțemplă apoi, că țărani nostri după un foc de obicei sunt silți a face datorii, de oare ce banca de asigurare dă ajutor, ca să se ridice edificiile arse, cine plătește însă mașinile și

alte unele economice, cari au ars și animalele perite în foc?

Căci toate aceste naști sunt asigurate și n-au putut fi scăpate de foc. Așa, că toate unele economice și poate și vitele, trebuie cumpărate de nou. De unde să ia omul banii dacă a ars chiar și o parte din roada adunată?

Cu prilejul focului din Avrig și din alte părți au ars toate unele economice și chiar și vite.

Pagubele aceste se restituie celor pagubiti numai aşa dacă își asigură tot ce au la casă. Dar durere, chiar țărani nostri nu o fac aceasta, sau o fac foarte rar, deși din banca noastră de asigurare „Transilvania”, care se îngrijește numai de interesele asiguraților ei, de mult atrasă luarea aminte a țăraniilor nostrii, că ea asigură toată unele sau întreg fondul instruct economic și prin introducerea de asigurări pașale înlesnește țăraniilor noștri asigurarea. O astfel de asigurare pașală se estinde asupra a tot ce să ține de economie împreună cu întreaga provisie, fără considerare, că roada e dusă acasă ori e încă în câmp; ea rămâne asigurată pe anul întreg, fără considerare, că unde se află O-i-cine poate vedea, că o astfel de asigurare pașală scutește pe economie de mari pagube și îl liberează de gânduri împovărtătoare.

Cu prilejul fiecarui foc mai mare prin satele noastre se poate observa, că foarte puțini din țărani nostri sunt asigurați contra focului, deși o mică plată de asigurare (premiu) scutește pe asigurați de o ruină economică.

Preoții, învățătorii și alți inteligenți dela țeară au datorința a lumina poporul în privința aceasta, a-l îndemnă să și asigure avutul său și a-i atrage luarea aminte asupra favorilor, ce le face banca de asigurare „Transilvania” (Sibiu).

Știri economice, comerț, jurid., industr.

Espoziții agricole ale școalelor în România. Anul trecut ministerul instrucțiunii a luat hotărârea de a organiza în toate orașele reședințe de județ, expoziții agricole cu produse de școală grădinilor școlare ale învățătorilor și ale locurilor de esperianță agricolă. Hotărârea să va aplica în anul acesta.

In acest scop, ministerul instrucțiunii a trimis o circulară către prefecti, prin care îi roagă a lua înțelegere cu revizoriile școlare spre a determina data și locul, unde să vor fi alese aceste expoziții.

Ministerul va da premii acelor învățători care să vor destinge.

Espoziții. În legătură cu adunarea generală a „Reuniunii de agricultură săsești din Transilvania (Sieben-sächsischer Landwirtschaftsverein)”, care să va fi în 5 Octombrie, în Bistrița va avea loc acolo o expoziție agronomică.

Aranjarea este încredințată reuniunii agromicilor districtuale din Bistrița.

Expoziția va consta din următoarele grupuri: pomi și viticultură; produse de poame și de struguri, unele agricole, economie de vite.

Atragem luarea aminte a țăraniilor nostri plugari din acele părți asupra acestei expoziții.

— In insula Malta (stăpânire engleză) s-a deschis în 18 August, c. o expoziție de mărfuri și produse austro-ungare. Expoziția este așezată în 7 sale și are de scop să aducă mai multe comerciului austro-ungar în Malta.

Opreliște. Ministrul de interne austriac a opus din pricina de boala mai nou ducerea porcilor din cercul Bisericii albe, comitatul Timiș și din cercurile Cena, Perjamoș și Jimbolea, comitatul Torontal.

Negoțul Angliei și Germaniei cu România. În timpul din urmă negoțul Angliei în România a fost redus și aceasta a dat prilej unei întăriri în parlamentul din Londra, că cum și intru că apără ocărmuirea engleză în eresele comerciale engleze în România?

Marea foaie „Frankfurter Zeitung” ocupându-se cu lucrul acesta scrie între altele următoarele:

Cunoșcătorii săilor economice în România nu vor fi nici de cum surprinși de faptul că englezii încep să neliniști.

In timpul când România nu avea căferate și când Englita trimitea vapoarele sale până la Galați, aceasta din urmă stăpânea întreg negoțul.

Cu timpul însă veni Austria în capul importului românesc, până când trebui să facă loc Germaniei. Importul englez scădea din ce în ce mai mult. În 1892 se urca la 2208 din suma totală; în 1900 la 1436.

Dar această scădere a comerciului englezesc în România nu se atribue numai concurenței germane, dar în primul loc și negustorilor englezi însăși cari de câțiva ani neglijeează România, precum și concurenței italiane, care prin industria ei textilă a isbit în multe mărfuri, aduse altă dată din Anglia.

E un fapt însă că interesele Germaniei în România sunt foarte mari, că un capitaluriș nemțesc e angajat într-însa; deci nu e mirare că comerciul german să fie azi mai mare ca al Angliei și altor teri.

FELURIMI.

Somnul Sultanului Garda însărcinată cu paza Sultanului preste noapte este condusă de opt generali aleși, cari sunt cunoscuți prin credința lor încercată. Doi din generali fac gardă în toate noptile, pe rând și sunt răspunzători de oficerii și oamenii puși subordonă lor.

Fiecare din cei doi generali primește pentru fiecare noapte de pază, câte 50 lire turcești. Colonelul are 40 lire, maiorul 35, căpitanul 30 și fiecare soldat o liră pe noapte.

Acste sume se plătesc regulat în toate dimineațile, când garda de noapte face loc serviciului ordinat al palatului.

Fiecare gardă de noapte costă în total 200 lire turcești, sau 4,540 Coroane. Scump somn are Sultanul.

Sătoșii. Belgia se caracterizează într'adevăr prin setea nestinsă a locuitorilor ei.

Dar de sigur, că cei mai setosi belgieni locuiesc în ținutul sau provincie Hainaut. Intr'adevăr, în această provincie sunt 48 mii cărciime pentru o populație de 1,143.000 locuitori. Vin deci cam 4-5 cărciime la 100 de locuitori.

Culmea în provincia Hainaut, a ajuns-o comuna Syvry, unde lăsând la o parte femeile și copiii (poate pe nedrept!) vine o cărcimă de fiecare cinci locuitori.

Nenorocită provință!

CRONICĂ

"Călindarul Poporului". Zilele aceste ne-au sosit clișeurile pentru "Călindarul Poporului", clișeuri foarte frumoase, atât naționale, cât și din lumea mare. "Călindarul Poporului" e sub tipar, va avea un cuprins bogat valoros și va fi cel mai ieftin călindar.

Tradiții poporale. In nr. 29 al "Foi Poporului" am publicat un concurs pentru tradiții poporale. La acest concurs au intrat mai multe tradiții. In noul viitor vom face cunoscute numele trimițătorilor, al tradițiilor cum și rezultatul sortirii premiului. In noul de azi publicăm la foită din cele trimise o frumoasă legendă de dl Th. A. Bogdan, inv. în Bistrița.

Preașfinția Sa Domnul Ioan C. Papp, episcopul Aradului a dăruit fondului de 20 bani, creat de Reuniunea sodalilor români pentru acuizarea unei case cu hală de vânzare pe seama maseriașilor nostri, suma de 10 cor.

La același fond de Aurel Decei, vice-notar în Gherăiului, a dăruit 1 cor.

Episcopul Radu, întru amintirea instalației sale a dat următoarele distincții: a făcut archidiaconi onorari pe: Ales, Bozintan, George Șuta și Ioan Gentiu, protopop în O-Mare; asesori consistoriali: Ioan Boros, canonic din Lugej, Dr. Iacob Radu, vic. Hategului, Aurel C. Domșa, red. "Unirea", Anton Gitta, G. Darabos, Aug. Târziu și Ioan Cosma; vicearchidiaconi onorari și asesori pe profesorii: Victor Horlan, Ioan Fersigan (Beiuș) și Dr. Leotin Palladi (Oradea-mare). În curând episcopul va da o epistolă pastorală către clerul și poporul seu.

Libertatea Petru I regele Sârbiei cum sămătă, călătorește acum prin țeară. In comuna Cutlovo un țărănu i-a ținut o vorbire, în care a zis că Sârbia a căptătat decădăta prea multe libertăți, cari ar trebui ciontate. Regele a suris și a răspuns că libertatea nu poartă nici o vină, de oare ce libertatea e cea mai scumpă bunătate din lume. Dacă deci lucrurile nu merg tocmai bine, de vină sunt aceia, cari nu vreau și nu pricep libertatea.

A slujit sub trei împărați. In Comotau (Austria) a murit zilele aceste mediecul militar Dr. Iszer, în vîrstă de 96 ani. Răposatul a slujit în armată sub trei împărați: Francisc, Ferdinand și Francisc Iosif.

Prințipele Bulgariei, Ferdinand, a sosit Duminecă acasă în Sofia. Prin aceasta s-a pus capăt faimii, că prințipele Ferdinand s-ar fi departat din Bulgaria de frică și că nu să va mai întoarce acasă.

Hornarii sau măturătorii de urloai din Ungaria și-au format zilele aceste o însoțire, în adunarea lor ținută în Neutra. Însoțirea va avea centru în B-pesta. S-au înscris până acum vre-o 800 de urloieri. Însoțirea va purta grije de interesele hornarilor, în deosebi de ale membrilor ei.

Serbătorirea lui Tolstoi. La 10 Sept. c. vor avea loc mari sărbări la Jassnaja-Poljana. In acea zi vestitul scriitor rus Tolstoi va împlini 75 ani. Pretinii și devotații sei pregătesc, marelui scriitor, sărbări și ovaționi pentru aceea zi. Tolstoi lucrează acum la noua "Chadachi Marat", pentru care a adunat un bogat material tratând despre epoca lui Nicolae I.

Mâncată de porci. Din Chișoda ni-se scrie, că Joi, în 20 Aug. c. fetiță țărănuilui Petru Rotar, o fetiță numai de 5 luni, fiind lăsată singură acasă și mergând în grădină, a fost atacată de porci, cari i-au mâncat jumătate capul și o mână. Părintii sunt dați acum în judecată.

Odoarele unei mănăstiri. Ziarul "Universul" din București publică o corespondență a unui excursionist la mănăstirea Neamțu care a vizitat și veșmântăria acelei mănăstiri, unde a remăzuit vîmit de comoara de odoare de scumpă amintire ce le-a văzut acolo. In treacăt corespondentul înseamnă următoarele: "O cutie de argint cu moaște, adeca cu capul sf. Simion, ferecat de Stefan cel Mare în aur. O cutie mare aurită lucrată filigran, cu moaște sfinte. O cotie de argint pătrată și cu părți ciselate, care conține moaște de martiri. Multime de evangeliu legate în argint aurit, cu icoane bogate smălțuite și cu pietri scumpe; O evangeliu scrisă de monachul Gavril la anul 1436. In zilele lui Bogdan-Vodă, din ordinul mitropolitului Teocist, gramaticul Dimitrie al mănăstirei Neamțu, scrie pe pergament o altă evangeliu. Eromonachul Evloghe nu rămâne mai pe jos cu evangeliu să sărisă la Putna la 1455. In această colecție originală, care ar face onoare ori cărei bibliotecă din omenire, să găsească încă trei evangeliu de o mare importanță, adică: evangeliu tipărită în tipografia mănăstirei la 1821 pe hârtie leonă; evangeliu dăruită de Nicolae Pavlovici, după ce s-a potolit revoluția Ungurilor în contra Austriilor 1851 și monumentală evangeliu (75 cm lungime și 50 cm lățime) dăruită de Ecaterina II a Rusiei. Sunt apoi multime dep anaghere, dintre cari cel mai interesant este cel dăruit de Stefan cel Mare. O cruce de argint aurită, cu sculpturi de chiparos și cu sfinti de aur smulțuit cum și un potir, înalte de câte un metru și admirabil ciselat, au fost dăruite mănăstirei de S. S. starețul Paisie el aducându-le din Bucovina dela mănăstirea Dragomirna. Chivote, mitre arhierești sfinte, candelă, baptisteri, cruci cum și varfură intregi de haine preoțești, stau grămadite în veșmântăria mănăstirei, așteptând timpul când să fie și ele așezate într-o ordine oare-care.

O grădină mare, în extindere de 10 jugăre, aflătoare în apropierea nemijlocită a Sibiului, potrivită pentru orice întreprindere, anume pentru lăptărie, stupărit, creștere de porci etc. este de vîndut în condiții favorabile.

Informații mai de aproape dă dl D. Sîrbu, la "Transilvania" în Sibiu.

Înaintarea măestrilor nostri "Drapelul" din Lugoj scrie următoarele, pe care le reproducem cu placere:

O parte însemnată din măiestrii români din loc, pătrunși de foloasele ce rezultă din conveniri sociale, de mult s-au ocupat cu ideia, că ar fi bine, ca timpul liber să-l petreacă laolaltă ocupându-se cu lectura și discutând ei între ei afacerile lor industriale. Inițiatorii acestor conveniri au închiriat deja spre acest scop un acomodat local, care ieri Duminecă la orele 11 a. m. s-a sfîrșit și predat spre folosință. Actul sfîrșită "la sârbi" părt Nicolae Bireescu, fiind de față atât măiestri, cât și inteligenți în număr foarte frumos. După sfîrșirea actului de sfîrșită, toți oaspeții au fost invitați la o masă bogată de gustare, la care cântau renumiți lăutari români cu fanfare din Brateiu.

În decursul mesei au tostat din partea inteligenței române Dr. St. Petru și Dr. Dobrin, iar din partea măestrilor Vasile Iorga, Iuliu Tuculia, Constantin Bogdan, Ales, Lupea și Iosif Ignea, cari toți au accentuat foloasele ce rezultă din aceste întruniri. Toți au fost veseli și voioși, că au ajuns măiestri a face prin aceste întruniri un pas spre progres. Le dorim și noi, ca începutul acesta modest rezultat îmbucurător să aducă.

Dienes în America. O foaie ungurească din M. Keesport (America) scrie, că Dienes Marton, vestitul pungă politic american, aștecat mai în urmă în afacerea corupțiilor de deputați, a sosit în America, unde i-s-a oferit din partea lor 2 foi maghiare postul de șef-redactor — dacă e drept...

Stipendii la Blaj. Consistorul din Blaj a publicat concurs pentru următoarele stipendii:

1. Din fundația Șuluțană: 2 de câte 800 cor.; 3 de 400 cor.; 3 de 200 cor.; 1 de 120 cor.

2. Din fund. "Dănuț": 1 de 600 cor.

3. Din "Lazar Baldi": 2 de câte 160 cor. (pentru studenți gimn. din comit. Clujului).

4. Din "I. F. Negruț": 1 de 120 c.

5. Din "Ioan Vancea": 1 de 200 cor. (pentru fete), 4 de câte 120 cor. (pentru preparanți)

6. Din "Andrei P. Liviu": 1 de 150 și 1 de 120 cor. (pentru neamuri).

7. Din "Al Micu": 1 de 190 cor.

8. Din "T. Cipariu": 1 de 200 cor. (p. gimn.)

9. Din "Baron Urs": 2 de 200 (p. gimn. ori fete din inst. Blajului, din comit. Făgăraș, Sibiu ori Hunedoara).

10. Din "E. Vlăsă": 1 de 340 c.

11. Din "Al Filip": 2 de 200 cor.

12. Din "Const. Alutan": 5 de 120 cor.

13. Din "Ioan Chirilă": 1 de 300 cor. (p. consângeni).

14. Din "Part. Moldovan": 2 de câte 80 cor.

15. Din "S. Romanță": 1 de 630 cor.; 2 de câte 126 cor.; 1 de 120 cor.

16. Din "Ioan Bob": 1 de 120 c.

17. Din "Petru Maior": de 120 c.

Condițiunile de concurs se pot vedea în "Unirea" nr. 34. Terminul e până în 15 l. c.

Regele Angliei la Viena. Luni în 31 August n. a. sosit la Viena Eduard, regele Angliei, întâmpinat la gară de M. Sa și toți archiduci aflători în Viena. Seara a fost masă festivă, cu care prilej M. Sa Regele nostru a salutat pe rege prin un toast frumos. Regele Eduard i-a răspuns, ridicând paharul în sănătatea M. Sale. Mărtișorul regelui a visitat orașul Viena. Așa fost apoi în cinstea oaspeților mai mulți sărbări o vînătoare în Loban etc. Regele a părăsit Joi Viena.

Locul de refugiu al lui Decebal. Săpaturile pe cari de câțiva ani le face profesorul Tegău din Deva, au dat un rezultat prețios, adică stabilirea locului unde s-a refugiat Decebal, ultimul rege al Dacilor. Profesorul Tegău a explorat și linia strategică prin care împăratul Traian l-a constrins pe regele Decebal să se predea. Numitul profesor va ține despre aceasta mai multe conferințe atât la Academia maghiară, cât și la societatea istorică și archeologică a comitatului Hunedoara.

Românii gr. cat. din Ibișdorful-român, ne trimite următorul apel:

"Noi Români gr. cat. din Ibișdorful-românesc (Oláh Ivánfalva) protopopiatul Sibiu-lui, cari ne-am apucat, o mână de oameni, să ne zidim biserică nouă de zid, în locul celei vechi și ruinate de lemn, venim cu toată dragostea și increderea să facem rugă către toate inimile bune creștinești ale fraților noștri de pretutindenea, să binevoiască a ne tinde o mână de ajutor spre a putea sfîrși lucrarea incepută, spre mărire lui Decebal și măntuirea noastră. Zilele sunt suflete. Cersim deci bunăvoiețea milioanelor de inimi românești. Indurăți-vă și alergați întru ajutorul nostru. Harnici preoți, brave femei române, singurătici și societăți, mișcăți inimile celor din jurul vostru și adunați-ne cât de puțin ajutor! Decebal vă răsplăti înșurit și înmit. Ori ce ajutor este a se trimite oficialui protopopesc gr. cat. în Sibiu (N.-Szeben) care va cvita în ziare Dumitru Oros prim-curatoare."

*) Toate foile românești le rog să se reproducă acest apel.

Intemeiată la 1848.

Invitare.

Toți cei interesați
sunt invitați a visita productele
mele de diferite 92 1-3

luminări de ceară

și alte lucruri de cerărie în
oposiția iudustrială din Sibiu
sala principală, catalog nr. 30.

Preiau ori ce lucrări de ceară
și asigur execuțarea cea mai bună
și serviciu prompt și solid.

GUSTAV MELTZER

Fabrică de săpun și de lumini ce-
rărie, & parfumărie.

SIBIU, str. Gușteriții nr. 25.

Intemeiată la 1848.

Pomi

Pentru plantarea de toamnă

Mare assortiment de cele mai bune soiuri pentru cultivarea în masă. Oltoi, pomi-tufe, pomi cu fructe de boane, tufe de decorație, acaț rotunzi excelente, noutăți de poame etc.

Să dău plante numai de calitatea cea mai bună, cu rădăcini bune și de soiu veritabil garantat.

Să ia aranjarea de grădini, parcuri, grădine de poame. Informații în chestii de poame gratis.

Fischer & Comp.
școală de pomi.

Aiud (Nagy-Enyed). 89 1-4

— Catalog gratis și franco —

Ludovic Ferencz,

croitor de bărbați,

Sibiu, strada Cisnădiei nr. 12,

recomandă p. t. publicului

pentru saisonul de toamnă

noutățile

sosite chiar acum, pentru haine de bărbați stofe englezesti, franțuzești și indigene, din cari se execută după măsură cele mai moderne vestimente precum: Sacko, Jaquete, fracuri și haine de salon, cu prețuri foarte moderate.

Deosebită atenție merită noutățile de stofe pentru **pardisuri** și „Raglam“, cari se află totdeauna în deposit bogat.

Asupra **reverenzilor** confectionate în atelierul meu îmi permit a atrage deosebita atenție a on. domni preoți și teologi absolvenți.

În casuri de urgență confeționez un rînd complet de haine în timp de 24 ore.

70 7-

In atențiu, pentru p. t. dame.**Vânzare cu prețuri reduse**

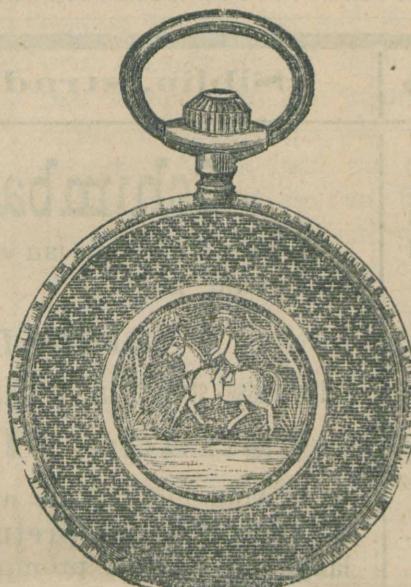
la

C. Nedelkovits

Sibiu

Piața mare nr. 2.

P. T. dame sunt făcute atente în special asupra depositului foarte mare de materii de stofe de dame pentru sezonul de vară, de toamnă și de iarnă, pe lângă tot soiul de chiteală și apertinențe și un mare deposit de jachete și paltoane.

Cu prețuri foarte scăzute.

Nr. 160 F.

Oroloage, obiecte de aur și de argint deposit dela fabrica

Iulius Erös

Sibiu (Nagyszeben) str. Cisnădiei 3.

Cel mai mare deposit

din Transilvania dela fabrică, de oroloage, juvæuri, obiecte de aur și de argint al lui Iuliu Erös, Sibiu (N.-Szeben), strada Cisnădiei nr. 3

Toate obiectele de aur și de argint sunt probate și esaminate oficios și pe fiecare obiect este oficială visibilă „marca“, afară de aceasta să dă garanță în scris despre veritatea fiecărui obiect.

Prețuri - curante ilustrate se dau la cerere gratis și franco. 64 9-26

Nr. 160 F. Orologiu de nickel, cu coșei duplu, foarte masiv 7 cor. 50 bani.

Lanțuri de nickel 50, 70, 100, 140 bani.

Lanțuri de argint 2 cor. 90 bani până la 10 cor.

Sinoare pentru orologiu, 20, 30, 50 bani.

Liberantul curții ces. și reg. Espos tia Paris: Medalia de aur.**FERNOLENDT****Vacs de ghete și papuci,**

cel mai bun din lume, se svântă curând, are lustru foarte frumos și nu strică pelea de loc. — Înființat la anul 1832. — Depositul fabricii Viena I. Schulerstrasse nr. 21.

4 52 -52

Se capătă în toate locurile.

Gustav Dürr.

mechanic.

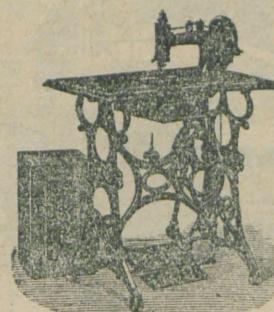
Magazin de mașini de cusut și de velocipede,
Sibiu. Piața-mare nr. 19.

Recomandă depositul meu mare și bine assortat cu toate felurile de mașini de cusut mai renumite din fabrici străine și indigene pe lângă un preț foarte moderat.

Ca specialitate se recomandă mașinile de cusut:

Seider & Naumann, G. M. Pfaff.

Toate acareturile mășinilor de cusut de ori-ce fel precum ace, curele, oleiuri fine și altele se află intotdeauna în depositul meu. Reparaturile la mașinile de cusut de ori-ce fel sunt executate prompt, ieftin și conștientios cu garanție. Pentru fiecare mașină nouă de cusut cumpărată delamine dau 5 ani garanție.

Anunț.

Rămășița din Făgăraș a răposatului Ioan Pop, argăsitor, constătoare din o casă, în strada Timarilor Nr. 371 și din o moie apartinetoare acesteia, de circa 8 jugbăre catastrale, de clasa primă și asezată aproape de oraș, e de vândut din mâna liberă.

Informații mai de aproape se pot avea la domnul

Mihail Maschalko,
86 2-3
comerçant în Sibiu.

Anunț.

Un învățător qualificat de present aplicat la o asociație de consum ca contabil-cassier de aproape 2 ani, caută aplicare ca cantor bisericesc, dirigent de cor, scriitor în atare cancelarie ori bancă românească, eventual ori și ce altă ocupație modestă cinstită.

Cei interesați să se adreseze la administrație se pot face la

3-3 83

Atențiu!

In comuna Orlat com. Sibiu se vând astăzi mai multe mașini, întrebunțate dară în stare bună, pentru scârmanat lână, precum și una pentru tors cu 180 fuse în bucăți câte una sau în întregul, din mâna liberă, eventual acele se pot prelua la fața locului și se pot folosi și acolo. Aceste mașini putându-se mâna și prin putere de om sunt foarte recomandabile pentru întreprinzători mici.

94 1-3

Reflectanți sunt recercați a se adresa la proprietarul **Sigmund Freiler,** fabricant în Orlat (Szebenmegye)

Două calfe

și un

învățăcel

din familiile bune se primesc imediat la **Panfilie Istrate,** 91 1-3 măiestru cojocar în Jina u. p. Poiana (Szebenmegye).

Să nu să treacă cu vederea.

Instructie în modul cel mai ușor i esact se dă în

croitoria de haine de dame,

împreună cu desemnul

98 1-3 **de croit și croitură,**

în fiecare zi dela 2-6 ore după prânz.

Elisa Daniel,
croitoreasă de haine femeiești.

= Strada Gușteriții nr. 22. =

P. T.

Subscrisul am onoare a face cunoscut, că am preluat fără active și pasive

negustoria de ghete

cunoscută sub firma

urmașii lui **M. Bachholzky Weisz & Schlesinger**

și astăzi în

Sibiu, strada Cisnădiei nr. 11

și voi conduce mai departe sub firma „Victor Dressnandt” împrotocalată la tribunalul comercial

Cu rugarea respectuoasă, că încrederea care ati avut o față de aceasta negustorie să o împărtășești și cu mine, semnez

cu toată stima

Victor Dressnandt,

Deposit de ghete asortate cu totul de nou.

61 6-

Sibiu, strada Margarethen nr. 8.

Schimbare de localitate.

Subscrisul îmi iau voie a aduce P. T. publicului la cunoștință, că mi-am mutat

atelierul de tâmplar

din cauza strimtorii localităților din strada Rațelor în casa mea proprie

strada Margarethen nr. 8

unde voi lucra și pe mai departe toate lucrările ce se țin de tâmplarie cu prețuri cât se poate de moderate, pe lângă un serviciu prompt și cinstit.

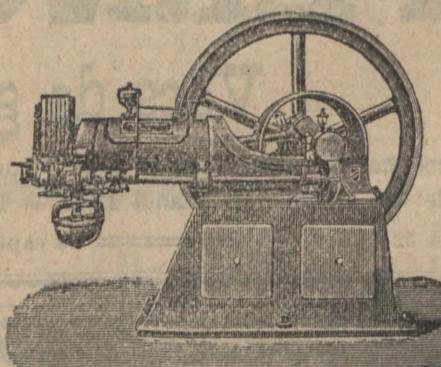
Mulțumind pentru încrederea arătată față de mine până acum, semnez

84 3-6

Cu toată stima

Emil Petruțiu, tâmplar,
Sibiu, strada Margarethen nr. 8.

Sibiu, strada Margarethen nr. 8.

De însemnatate pentru morari și toate celelalte ramuri de industrie!

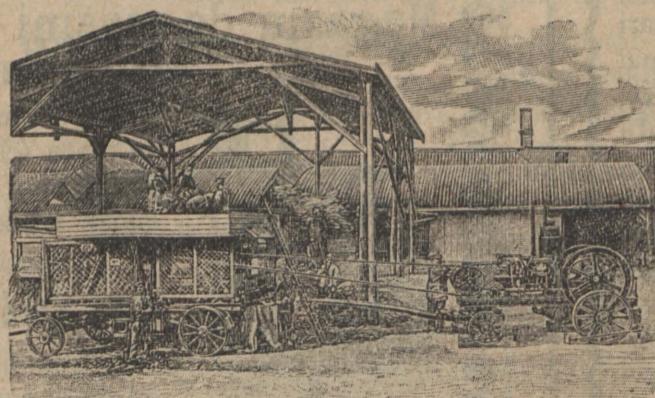
De însemnatate pentru proprietari și economi!

Locomobile de petroliu „OTTO”

cea mai ieftină și mai bună putere motrice pentru îmblătire.

Fără mașinist și fără pericol de foc!!

Motor Original „OTTO” de petroliu,

renumit pentru simplicitatea sa, ieftinătatea cu care se poate mina, minarea ușoară, siguranța folosirei.

Langen & Wolf,
fabrică de motori de gaz,
Budapest VI. Váci-körút
nr. 59.

Reprezentanța pentru Ardeal:

Fabriția de mașini
Andrei Török
în Sibiu.

Acolo se pot vedea și motori și locomobile de sus în activitate.
Informații, planuri și preliminare de prețuri se dau gratuit.

10 9-12